

‘ಜನಪದ ಶ್ರೀಪದಿಗಳಲ್ಲಿನ ಸಂಬಂಧಗಳ ಮೌಲ್ಯಗಳು’

*ಡಾ. ಲತಾ ಆರ್¹

ಜನಪದವೆಂಬುದು ಮೌಲ್ಯಿಕವಾಗಿ ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಪರಂಪರೆಗೆ ಸಾಗಿ ಬಂದ ಜೀವನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಜಗತ್ತು ಅಳಿದರೂ ಜನಪದರ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಎಂದಿಗೂ ಅಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮೊಬೈಲ್ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜನಪದದ ಮರು ಓದು ವಿಶೇಷಣೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮೌಲ್ಯಗಳು ನಶಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಜನಪದರ ನುಡಿಗಳು ಜೀವಂತ ಸೆಲೆಯಾಗಬಹುದು.

ತಾಯಿ-ತವರು-ಮಗು

ತಾರೂರ ದಾರಿಯಲ್ ಮುಳ್ಳಲ್ ಕಲ್ಲಿಲ್
 ಸಾಸಿವೆಯಷ್ಟು ಮರಳಲ್ ದಾರಿಯಲ್
 ಬಿಂಳಿನ ಬೇಗೆ ಸುಡಲಿಲ್

ತವರು ಎಂದರೆ ಹಾಗೆಯೇ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಜಾಗವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮುಳ್ಳು ಚುಳ್ಳಿದರೂ ದೊಡ್ಡ ಅಫಾತವಾದಂತೆ ಇಡೀ ತವರು ವರ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ತವರಿನ ಬೆಲೆ ತಿಳಿಯುವುದೇ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತವರು ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅತ್ಯೇಯ ಮನಗೆ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಹಾವಿನ ಹಾದಿ. ಕಷ್ಟವಾಗಲಿ ಇಷ್ಟವಾಗಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮೆ ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಷ್ಟ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಆ ಕಷ್ಟ ನಮ್ಮೆವರೆಗೆ ತಲುಪುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ಮುಳ್ಳನ ಹಾದಿಯಾಗಿರದೇ ಹಾವಿನ ಹಾದಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಒಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ತಿರುಗೇನು
 ಹಂಬಲಿಸಿ ನಿನ್ನ ಹಡಿದೇನು ಚಿತ್ರದ
 ಗೊಂಬೆ ನಿನಗೊಪ್ಪಿ ಕೊಡಲಾಗ್ಗಂ!

ಈ ಶ್ರೀಪದಿಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಮಗುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಒಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳು ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಾಕಿದ ಮಗುವನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಾಧ್ಯಕ್ಷಾಗಿ, ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ

¹ಕನ್ನಡ ಅತಿಥಿ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು, ಮಹಾರಾಜ ಕಾಲೇಜು, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಮೈಸೂರು

ಆಟವಾಡಲು ಚಿತ್ರದ ಗೊಂಬೆ ಹೇಗೆ ನೀಡಲಿ ಕಂದ ಎಂದು ತಾಯಿ ಹೇಳುವ ಮಾತಿದು. ಇಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಮಗುವಿನ ಸಂಬಂಧವೆಂಬುದು ಎಷ್ಟು ಶೈಷ್ಮಣಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಯಾರಿದ್ದರು ನನ್ನ ತಾಯಷ್ಟನೇಣ್ಣುರು
ಸಾವಿರ ಕೊಳ್ಳಿ ಒಲೆಯಾಗ ಉರಿದರೂ
ಚೋತಿ ನಿನ್ನಾಗು ಹೋಲ್ಳುರು

ಯಾರಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ತಾಯಿಗೆ ಯಾರು ಸಮವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಶ್ರಿಪದಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಸೌದೆಗಳು ಉರಿದರೂ ಅದು ಹೇಗೆ ಸೌಮ್ಯವಾದ ಬೆಳಕು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಬೇರೆ ಸಂಬಂಧಗಳ ಮುಂದೆ ತಾಯಿಗೆ ಯಾರು ಸಮವಿಲ್ಲ.

ಹಣ್ಣು ಹಾಲಿಗಂತ ಬೆಣ್ಣೆ ತುಪ್ಪಕ್ಕಿಂತ
ಚಿನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತ ರಸಭಾಳೆ ಹಣ್ಣೀಗಂತ
ಚಿನ್ನ ಕಾಕೆ ತಾಯಿ ಎದೆ ಹಾಲು

ಈ ಶ್ರಿಪದಿಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯ ಎದ್ಹಾಲು ಮಗುವಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಶೈಷ್ಮಣಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ ತಾಯಿಯು ಎಷ್ಟು ಶೈಷ್ಮಣಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ತೊಟ್ಟಿಲ ಹೊತ್ತೊಂಡು ತವರುಬಣ್ಣ ಉಟ್ಟೊಂಡು
ಅಪ್ಪ ಕೊಟ್ಟೆಮ್ಮೆ ಹೊಡಕೊಂಡು ತೌರೂರ
ತೆಟ್ಟತ್ತಿ ತಿರುಗಿ ನೋಡ್ಬಾಳೋ.

ಈ ಶ್ರಿಪದಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಣಂತನ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಗಂಡನ ಮನಗೆ ಒಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೋಗುವ ಸಂದರ್ಭವು ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿದೆ. ಬಾಣಂತನ ಮುಗಿಸಿದ ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಗುವಿಗೆ ತೊಟ್ಟಿಲು, ತನ್ನ ತವರು ಕೊಟ್ಟಿ ಸೀರೆ, ಅಪ್ಪ ಕೊಟ್ಟಿ ಎಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ತನ್ನ ತವರ ಸಂಪತ್ತು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮನಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಎಷ್ಟು ಭಾರವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ತಿಟ್ಟತ್ತಿ ತಿರುಗಿ ನೋಡ್ಬಾಳೋ ಎಂಬ ಸಾಲು ಅವಳ ಮತ್ತು ಅವಳ ತವರಿನ ಸಂಬಂಧ ಶೈಷ್ಮಣಿ ಬಿಗಿಯಾದ ಬಂಧನದಿಂದ ಕೊಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಸರದಾರ ಬರುವಾಗ ಸುರಿದಾವ ಮಲ್ಲಿಗೇ
 ದೊರೆ ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಬರುವಾಗ ಯಾಲಕ್ಕಿ
 ಗೋನೆ ಬಾಗಿ ಹಾಲು ಸುರಿದಾವ
 ಸಂಪಿಗೆ ಹೋವಿಗೆ ನುಂಟಿಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಮಂಡಿ
 ಸಂತೆಗೆ ಹೋದ ಹಿರಿಯಣ್ಣ ಬರುವನಕೆ
 ಸಂತೋಷವಿಲ್ಲ ಮನದಲ್ಲಿ

ಈ ಮೇಲಿನ ಎರಡು ಶ್ರೀಪದಿಗಳು ತವರು ಎಂದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಅಣ್ಣಿ – ತಮ್ಮಂದಿರು ಎಪ್ಪು ಮುಖ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ತಂದೆ-ತಾಯಿಯ ನಂತರ ತಮಗೆ ಆಸರೆಯೇ ಅಣ್ಣಿ ತಮ್ಮಂದಿರು. ಒಂದು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಅಣ್ಣಿ ತಮ್ಮಂದಿರು ಯಾವ ರೀತಿ ಕಾವಲಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಲೆ, ಅಣ್ಣಿ ತಮ್ಮಂದಿರು ಎಪ್ಪು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಾರೋ, ಅಷ್ಟೇ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ನೆಮ್ಮೆದಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಶ್ರೀಪದಿಯು ಧ್ವನಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಳುವ ಕಂದನ ತುಟಿಯು ಹವಳದ ಕುಡಿಹುಬ್ಬ
 ಕುಡಿಹುಬ್ಬ ಬೇವಿನೆಸಳ್ಳಾಂಗ ಕಣ್ಣೋಟ
 ಶಿವನ ಕೃಯಲಗು ಹೊಳೆದಾಂಗ

ಕೂಪು ಇದ್ದೂ ಮನಿಗೆ ಬೀಂಜಿಗೆ ಯಾತಕ
 ಕೂಪು ಕಂದಯ್ಯ ಒಳಹೊರಗ ಆಡಿದರ
 ಬೀಂಜಿಗೆ ಗಾಳಿ ಸುಳಿದಾವ

ಈ ಮೇಲಿನ ಎರಡು ಶ್ರೀಪದಿಗಳು ಜನಪದರು ಎಳಿಕೊಸನ್ನು ದೇವರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಮಗುವಿನ ಅಂದವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಹೋಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಗು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅಂದರಂತಹ ಸಂತೋಷ ಯಾವುದು ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಇದರ ತಾತ್ತ್ವಯ್ಯ ಮಗುವಿನ ಅಂದಕ್ಕೆ ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿ ಹಿಂಡು ಎದುರುತ್ತಾವೆ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಇಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ತನ್ನ ಮಗು ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿಗಿಂತಲೂ ಎಪ್ಪು ಚಂದ ಎಂಬುದನ್ನು ಧ್ವನಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಜನಪದರಲ್ಲಿ ಗಂಡ – ಹೆಂಡತಿಯ ಕಲ್ಪನೆ

ಹಾಸಿಗೆ ಹಾಸೆಂದ ಅಳ್ಳಕುಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವ
 ಬಿಳಿ ನನ ಮೇಲೆ ಒಗೆವಂಥ ರಾಯರನ
 ಬಿಟ್ಟಾಂಗ ಬರಲೆ ಹಡೆದವ್ವ

ಕೂಲಿ ಮಾಡಿದರೇನು ಕೋರಿ ಹೊತ್ತರೇನು
ನಮರಾಯ ನಮಗ ಬಡವೇನ ಬಂಗಾರ
ಮಾಲು ಇದ್ದಾಂಗ ಮನಿಯಾಗ

ಹಚ್ಚಡದ ಪದರಾಗ ಅಚ್ಚಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವ
ಬಿಚ್ಚಿ ನನ ಮೇಲೆ ಬಗೆವಂಥ ಕಾಯರಸ
ಬಿಟ್ಟಾರಿಗೆ ಬರಲೆ ಹಡೆದಪ್ಪ

ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡುವಿರೇನು ಹಿರಿಯರು ನನಮ್ಮಾಲೆ
ಕಟ್ಟಿಕೋ ಬ್ಯಾಡಿ ವೈಮನಸ ಹಡೆದವರು
ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗ್ಯಾರ ನಿಮ್ಮನಿಗೆ

ಈ ಮೇಲಿನ ಶ್ರೀಪದಿಗಳು ಗಂಡ-ಹೆಂಡತಿಯ ಸಂಬಂಧವು ಎಷ್ಟು ಶ್ರೀಷ್ಟ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮದುವೆಯಾದಾಗ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗಂಡ ತನ್ನ ತವರನ್ನು ಮರೆಯುವಪ್ಪ ಶ್ರೀತಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾತು ಸತ್ಯವಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಹೆಣ್ಣಿನ ಜೀವನ ಸ್ವರ್ಗವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಗಂಡನ ಶ್ರೀತಿಯ ತನ್ನ ತವರು ಬಂದು ಕರೆದರೂ ಹೋಗಲಾರದಪ್ಪ ಮನಸ್ಸು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಗಂಡನ ಶ್ರೀತಿಯೊಂದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಎಂತಹ ಬಡವನಾದರೂ ಕೂಡ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯ ಸಿರಿವಂತೆಯಾಗೆ ಬಾಳುತ್ತಾಳೆ. ತವರಿನಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ನೋವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ ಕಷ್ಟ - ಬಡತನವಿದ್ದರೇ ಅವಳವರೆಗೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಗಂಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಲ್ಲ ಅವರ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದೇ ಅಂದರೂ ಸಹಿಸಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಹಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಅವಳ ಬಾಳು ನರಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು, ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಸೊಸೆಯಾಗಿ ಏನೆಲ್ಲಾ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಶ್ರೀಪದಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಜನಪದ ಶ್ರೀಪದಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾಯಿಗೆ ತವರಿಗೆ ಮಗುವಿಗೆ ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧಗಳಿಗೂ ಎಷ್ಟು ದೃವಿಕವಾದ ಭಾವವಿತ್ತು ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧಗಳಿಗೂ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲ, ದುಡ್ಡ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರನ್ನು ಆಳ್ಳಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯವರನ್ನು ಕಳ್ಳರಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಕಳ್ಳರನ್ನು ಸ್ವೇಹಮಯವಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಸಂಬಂಧಗಳಿಗೂ ಬೆಲೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಪೀಠಿಗೆ ಜನಪದ ಓದು ಬಹುಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.